

właściwy organ prezydium rady narodowej, przy którym działające kolegium wydało orzeczenie, jeżeli ukarany mieszka na terenie działania tej rady narodowej.

2. Jeżeli ukarany nie uiszcza dobrowolnie grzywny, sprawę przekazuje się do wykonania organowi administracji do spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 15. Przepisy § 13 i 14 stosuje się odpowiednio do wykonania kary porządkowej, ściągnięcia nawiązki, kosztów postępowania, kosztów doprowadzenia ukaranego do zakładu karnego i innych należności pieniężnych.

§ 16. 1. Organ, który zarządził wykonanie kary zakazu prowadzenia określonej działalności lub wykonywania czynności związanych z wymaganym zezwoleniem, przesyła właściwemu rzeczowo organowi prezydium rady narodowej odpis orzeczenia z podaniem daty jego prawomocności.

2. Jeżeli zakaz dotyczy działalności wytwórczej, przetwórczej, handlowej lub usługowej, odpis orzeczenia przesyła się organowi administracji do spraw handlu, przemysłu i usług prezydium rady narodowej właściwej według miejsca zamieszkania ukaranego oraz miejsca prowadzenia działalności objętej zakazem.

3. Jeżeli zakaz dotyczy prowadzenia pojazdów mechanicznych, odpis orzeczenia przesyła się organowi administracji do spraw komunikacji prezydium rady narodowej właściwej według miejsca zamieszkania ukaranego oraz organowi, który wydał zezwolenie na prowadzenie tych pojazdów.

§ 17. 1. Organ, który zarządził wykonanie kary przepadku rzeczy, przesyła odpis orzeczenia właściwemu organowi administracji finansowej prezydium rady narodowej.

2. Jeżeli przepadek dotyczy rzeczy, która została zajęta do akt sprawy, rzecz przekazuje się wraz z odpisem orzeczenia.

3. Jeżeli wartość rzeczy jest nieznaczną, pozostawia się ją w aktach sprawy albo niszczy. Protokół zniszczenia rzeczy sporządza organ, który zarządził wykonanie kary, i organ administracji finansowej prezydium rady narodowej.

4. Do wykonywania kary przepadku rzeczy przez urząd morski nie stosuje się przepisów ust. 1 i 2. Protokół komisyjnego zniszczenia rzeczy sporządza urząd morski.

§ 18. 1. Organ, który zarządził wykonanie kary podania orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości w szczególny sposób, przesyła odpis orzeczenia instytucji określonej w tym orzeczeniu.

2. W razie ukarania karą podania orzeczenia do publicznej wiadomości na koszt ukaranego, organ, który zarządził wykonanie kary, ściągają wyłożoną na koszty ogłoszenia kwotę od ukaranego w sposób przewidziany dla egzekucji grzywnien.

§ 19. Organ, który zarządził wykonanie orzeczonego obowiązku przywrócenia do stanu poprzedniego, przesyła odpis orzeczenia właściwemu rzeczowo organowi administracji prezydium rady narodowej. Wykonanie obowiązku następuje na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 20. O wykonaniu rozstrzygnięcia zawiadamia się organ, który zarządził jego wykonanie.

§ 21. Wykonanie kar orzeczonych w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej za wykroczenia popełnione przez nich przed wcieleniem do tej służby odbywa się na podstawie odrębnych przepisów.

§ 22. Przepisy rozporządzenia stosuje się również przy wykonaniu rozstrzygnięć, które nie zostały wykonane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 23. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1951 r. w sprawie wykonywania orzeczeń i nakazów karnych wydanych przez kolegia przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. Nr 66, poz. 456),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie wykonywania kar aresztu orzeczonych przez kolegia karno-administracyjne przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 20, poz. 126, z 1961 r. Nr 25, poz. 121 i z 1964 r. Nr 29, poz. 184).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

331

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

w sprawie nieruchomości nie podlegających przekazaniu lub przejęciu oraz warunków ich nabycia przez posiadaczy zależnych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 27, poz. 250) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie podlegają przekazaniu na własność dotychczasowych posiadaczy zależnych (dzierżawców lub władających z innego tytułu) lub przejęciu na rzecz Państwa nieruchomości wchodzące w skład gospodarstw rolnych, zwane dalej „nieruchomościami”, których właścicielami są osoby pełniące z wyboru funkcje w organach państwowych, spółdzielczych lub społecznych stopnia gromadzkiego w dniu 4 listopada 1971 r., otrzymujące wynagrodzenie wynikające ze stosunku pracy, jeżeli bezpośrednio przed objęciem funkcji praca na tej nieruchomości stanowiła dla nich główne źródło utrzymania.

§ 2. Przekazanie nieruchomości na własność dotychczasowych posiadaczy zależnych (dzierżawców lub władających z innego tytułu) może nastąpić, jeżeli spełniają oni równocześnie następujące warunki:

- 1) posiadają kwalifikacje do prowadzenia gospodarstwa rolnego i dotychczasowy sposób prowadzenia gospodarstwa wskazuje, że dają oni gwarancję należytego zagospodarowania nieruchomości,
- 2) praca w gospodarstwie rolnym stanowi dla nich wyłączne źródło utrzymania,
- 3) osobiście lub przy pomocy członków rodziny pozostających z nimi we wspólności domowej gospodarowali na nieruchomości nieprzerwanie co najmniej od trzech lat do dnia 4 listopada 1971 r.,

4) posiadacz zależny (dzierżawca lub władający z innego tytułu) wyrazi zgodę na nabycie nieruchomości.

§ 3. 1. Nieruchomości nie podlegają przejęciu na rzecz Państwa, jeżeli zachodzą przesłanki określone w § 2.

2. Nieruchomości nie podlegają przejęciu na rzecz Państwa mimo braku przesłanek określonych w § 2, jeżeli nie są potrzebne na cele rolniczych jednostek gospodarki społecznej lub nie mogą być należycie zagospodarowane przez rolników indywidualnych.

nionej lub nie mogą być należycie zagospodarowane przez rolników indywidualnych.

§ 4. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do nieruchomości stanowiących własność Państwa, obywateli państw obcych oraz związków wyznaniowych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

332

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 160 § 3, art. 161 § 3, art. 165, art. 215, 218, 1064, 1068 § 2, 1074, 1076 i art. 1085 § 1 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 i z 1971 r. Nr 27, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych (Dz. U. z 1970 r. Nr 24, poz. 199) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Nieruchomość uważa się za rolną, jeżeli jest lub może być użytkowana na cele produkcji rolnej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej.

2. Nieruchomość rolą traci dotychczasowy charakter:

1) z dniem ogłoszenia w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej uchwały prezydium właściwej rady narodowej, w której wyniku nastąpi ustalenie granic terenów budownictwa mieszkaniowego i zagrodowego, przejmowanych na własność Państwa na podstawie przepisów o terenach budowlanych na obszarach wsi oraz przepisów o terenach budowlanych na obszarze miast i osiedli, jeżeli nieruchomość znajduje się na tych terenach, lub

2) jeżeli decyzją właściwego do spraw planowania przestrzennego organu prezydium powiatowej rady narodowej, wydaną w trybie przepisów o planach realizacyjnych, została przeznaczona na cele nie związane bezpośrednio z produkcją rolną.

3. Nie uważa się za nieruchomość rolną nieruchomości należących do tej samej osoby lub osób, jeżeli ich łączny obszar nie przekracza 0,5 ha.”;

2) w § 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nabycie nieruchomości rolnej, która wraz z obszarem nieruchomości rolnej stanowiącej już własność nabywcy albo wraz z obszarem odpowiadającym jego udziałowi we współwłasności przekracza obszar 15 ha, a jeżeli nieruchomość ma ze względu na rodzaj użytków rolnych charakter gospodarstwa hodowlanego — obszar 20 ha, może

nastąpić w wypadku, gdy nabywca daje gwarancję należytego prowadzenia gospodarstwa rolnego bez potrzeby zatrudnienia w gospodarstwie stałej siły najemnej.”;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwym do wydania decyzji zezwalającej nabywcy na nabycie nieruchomości rolnej przekraczającej obszar określony w ust. 1 jest organ do spraw rolnych prezydium powiatowej (miejscowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej. Organ ten jest również właściwy do wydania decyzji o przejęciu nadwyżki obszaru na własność Państwa.”;

c) w ust. 5 wyrazy „ust. 1—4” zastępuje się wyrazami „ust. 3, 3a i 4”;

3) w § 7 skreśla się ust. 3;

4) skreśla się §§ 9 i 11;

5) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Zbywca gospodarstwa rolnego może pozostawić sobie siedlisko z działką przydomową o łącznym obszarze nie przekraczającym 0,5 ha, jeżeli zbywa jednocześnie wszystkie nieruchomości wchodzące w skład swego gospodarstwa rolnego.

2. Warunkiem uznania gospodarstwa rolnego za zdolne do towarowej produkcji rolnej jest gospodarca jego ocena co do możliwości uzyskiwania opłacalnej produkcji przeznaczonej do zbycia przy uwzględnieniu w szczególności:

- 1) kwalifikacji nabywcy do prowadzenia gospodarstwa rolnego,
- 2) warunków rodzinnych nabywcy,
- 3) obszaru i położenia nabywanej nieruchomości,
- 4) zamierzonego rodzaju produkcji.

3. Warunkiem uznania gospodarstwa rolnego za zagrożone spadkiem produkcji rolnej jest ocena sytuacji osobistej i rodzinnej właściciela gospodarstwa (wiek, inwalidztwo, przewlekła choroba, brak siły roboczej), z której wynika, że może nastąpić spadek produkcji rolnej gospodarstwa.”;

6) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. 1. Decyzję co do zgodności podziału gospodarstwa rolnego z obowiązującymi przepisami o